

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl samosoudcem Mgr. Martinem Prokopem v hlavním líčení konaném dne 23. října 2020

takto:

Obžalovaný

je vinen, že

v přesně nezjištěné době nejméně však od listopadu 2019 do ledna 2020 v Táboře i na jiných místech v okrese Tábor prodal a zdarma poskytl drogu pervitin s obsahem účinné látky metamfetamin (+)-1-fenylmethylaminopropan, což je zakázaná psychotropní látka uvedená v příloze č. 5, seznamu psychotropních látek č. 5 Nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látkách, a to:

- [redacted] - nejméně v pěti případech prodal drogu pervitin vždy v množství 0,5 g za 1 000 Kč,
- [redacted] - nejméně v deseti případech zdarma poskytl drogu pervitin vždy v množství na jednu "lajnu", kterou si dávali společně,
- [redacted] - v jednom případě prodal drogu pervitin v přesně nezjištěném množství za 300 Kč,
- [redacted] - nejméně v deseti případech jednak prodal za částku 500-1 000 Kč a jednak zdarma poskytl drogu pervitin vždy v množství na jednu "lajnu",
- [redacted] - nejméně v sedmi případech prodal drogu pervitin vždy v množství 0,25 gramu za 1 000 Kč, a také v nejméně ve třech případech poskytl drogu pervitin zdarma v množství na jednu "lajnu", kterou si dávali společně,

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

tedy

neoprávněně prodal a jinak jinému opatřil psychotropní látku,

čímž spáchal

přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

za tento a sbíhající se přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, jimiž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Táboře ze dne 27. ledna 2020, č.j. 1T 50/2019 – 105, jenž právní moci nabyt dne 21. února 2020,

podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 2 trestního zákoníku a za užití § 60 odst. 1 trestního zákoníku k **souhrnnému trestu domácího vězení** v trvání **16 (šestnáct) měsíců**.

Podle § 60 odst. 4 trestního zákoníku je obžalovaný povinen **zdržovat** se v místě svého současného bydliště, tj. na adrese [REDAKCE] v pracovních dnech od 00:00 hod. do 7:00 hod., a od 13:00 do 24:00, ve dnech pracovního klidu a pracovního volna pak po celý den.

Podle § 60 odst. 5 trestního zákoníku

- za užití § 48 odst. 4 písm. i) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **přiměřená povinnost** v průběhu výkonu trestu uhradit podle svých sil škodu trestným činem způsobenou Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, IČ 47114321, se sídlem Praha 4, Roškotova 1225/1, k jejíž úhradě byl zavázán trestním příkazem Okresního soudu v Táboře ze dne 27. ledna 2020, č.j. 1T 50/2019 – 105,
- za užití § 48 odst. 4 písm. c) trestního zákoníku **přiměřená povinnost** dostavit se do 15. dnů od právní moci tohoto rozhodnutí do AT ordinace a podrobovat se dobrovolně protitoxikomanické ambulantní léčbě až do doby, kdy ošetřujícím psychiatrem bude vysloven závěr, že jeho další léčby není třeba,
- za užití § 48 odst. 4 trestního zákoníku **přiměřená povinnost** podrobit se kdykoli v průběhu výkonu trestu na výzvu probačního úředníka testu na přítomnost omamných a psychotropních látek v jeho organismu,
- za užití § 48 odst. 4 písm. h) trestního zákoníku **přiměřené omezení** zdržet se v průběhu výkonu trestu požívání omamných a psychotropních látek.

Tímto rozsudkem se podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku ruší výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Táboře ze dne 27. ledna 2020, č.j. 1T 50/2019 – 105, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

I. Důkazní situace, skutková zjištění a jejich právní hodnocení

1. Soud v hlavních líčeních provedl důkaz výsledkem obžalovaného [REDAKCE] Čten byl protokol o výslechu svědka [REDAKCE] a úřední záznamy o podaném vysvětlení svědků [REDAKCE] [REDAKCE] Provedeny byly důkazy listinné, a to rejstřík trestů, opis z evidence přestupků, zpráva Městského úřadu Tábor a Úřadu práce Tábor. Dále spis zdejšího soudu sp. zn. 1T 50/2019 a zpráva Probační a mediační služby Tábor o předjednání trestu domácího vězení.
2. Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, řídíce se svým vnitřním přesvědčením založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu (§ 2 odst. 6 trestního řádu) a dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout, a to vině obžalovaného.
3. Obžalovaný [REDAKCE] se k trestné činnosti ve větší části doznal již v přípravném řízení. U hlavního líčení pak doznal jednání, jenž je mu kladeno za vinu v plném rozsahu. Usvědčován je výpovědí svědků. Svědek [REDAKCE] uvedl, že mu obžalovaný od července 2019 do prosince 2019 obstaral pervitin asi v deseti případech, v sedmi případech vždy 0,25 g za 500 Kč a ve třech případech zdarma. Rovněž [REDAKCE] že od obžalovaného [REDAKCE] obdrželi zdarma či za úplatu pervitin tak, jak je uvedeno v obžalobě. Soud nemá důvodu jejich vyjádřením, které sám obžalovaný potvrzuje jako pravdivá, nevěřit. Je ostatně zřejmé, že obžalovaný sám tenduje ke konzumaci pervitinu a protože nemá stabilní příjem a jeho prodejem si jednoduše přivydělával. Z právního hlediska je situace rovněž jednoznačná. Pervitin obsahuje psychotropní látku metamfetamin. S omamnou touto látkou je zakázáno jakýmkoli způsobem volně nakládat, ať již jde o distribuci bezúplatnou či za úplatu. Výše uvedeným jednáním tedy obžalovaný [REDAKCE] naplnil po objektivní i subjektivní znaky skutkové podstaty trestného činu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku.

II. Výrok o trestu

4. Pokud jde o výrok o trestu, ten soud ukládal soud, berouce v úvahu kritéria stanovená ustanoveními § 38 a § 39 trestního zákoníku, jakož i existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje § 41 a § 42 trestního zákoníku.
5. Obžalovanému [REDAKCE] ve smyslu § 41 písm. l) trestního zákoníku polehčuje jeho úplné doznání. O upřímné lítosti nad jeho počínáním, ve smyslu § 41 písm. n) trestního zákoníku, již v pravém slova smyslu hovořit nelze. Ze zprávy Probační a mediační služby Tábor totiž vyplývá, že stále užívá drogy - které byly příčinou jeho trestné činnosti - a nevnímá to jako problém.
V letech 2018 a 2020 byl obžalovaný dvakrát soudně postihován. Rozsudkem Okresního soudu v Jindřichově Hradci sp. zn. 1T 36/2018, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích, byl potrestán podmíněným trestem za přečin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1 trestního zákoníku. Trestné činnosti, kterou soud nyní projednává, se tedy dopustil ve zkušební době tohoto odsouzení, jenž plynula od 21. 6. 2018 do 21. 6. 2020. Rozhodnutí sp. zn. 1T 36/2018 zakládá přitěžující okolnost podle § 42 písm. p) trestního zákoníku, neboť dalšího jeho odsouzení, z trestního příkazu Okresního soudu v Táboře sp. zn. 1T 50/2019 za přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, stojí v projednávané věci ve vztahu souhrnnosti. Přestupkově byl obžalovaný postihován jednou, avšak před deseti lety.
6. Soud konstatuje, že obžalobou bylo po předložení věci soudu původně navrženo ukládání trestu domácího vězení. Obžalovaný projevil u hlavního líčení zájem tento druh trestu vykonat

jako alternativu trestu nepodmíněného. Soud následně nechal trest domácího vězení předjednat Probační a mediační službou Tábor. Jak zmíněno výše, ze zprávy Probační a mediační služby Tábor (na čl. 48 a násl. spisu) vyplynulo, že obžalovaný bere konzumaci drog na velmi lehkou váhu. U hlavního líčení nepříliš přesvědčivě tvrdil, že již pervitin nebere. To však tvrdil i v minulosti a nebyla to pravda (viz čl. 20 spisu 1T 50/2019). Mimoto přistupoval obžalovaný, více než liknavě, k výkonu trestu obecně prospěšných prací, jenž mu byl uložen ve věci Okresního soudu v Táboře sp. zn. 1T 50/2019.

Zpráva Probační a mediační služby Tábor byla důvodem pro závěrečný návrh intervenující státní zástupkyně, směřující k ukládání již nepodmíněného trestu. Soud tak stál před otázkou, zda může být trest domácího vězení, vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného činu a osobě a poměrům obžalovaného, dostatečný a efektivní, což je podmínka stanovená v § 60 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Zejména, pokud by obžalovaný neřešil konzumaci tvrdých drog, která vytváří riziko maření trestu domácího vězení a současně nebezpečí recidivy.

7. Soud se rozhodl poskytnout obžalovanému [REDAKCE] šanci vykonat trest mimo věznici, a to z vícero důvodů:

Za prvé, obžalovaný ve svých 30 letech nevedl řádný život fakticky jen v posledních dvou letech. Protože mu byl ukládán trest souhrnný, jediným jeho předchozím odsouzením zůstává trestní věc Okresního soudu v Jindřichově Hradci sp. zn. 1T 36/2018. Je tedy otázkou, zda je obžalovaný tak narušenou osobou, aby bylo nutno na něj působit již nepodmíněným trestem odnětí svobody (pomineme-li samozřejmě hrozbu nařízení původně podmíněně odloženého trestu z prvního odsouzení pod sp. zn. 1T 36/2018). Jakkoliv je distribuce tvrdých drog společensky značně škodlivé jednání, obžalovaný trestnou činností páchal jen tři měsíce a nesystematicky. Část distribuce tvořila fakticky společná konzumace drog.

Za druhé, zpráva Probační a mediační služby Tábor k možnosti uložení trestu domácího vězení je - s výhradou, týkající se zneužívání drog - kladná. Soud zjistil, že obžalovaný žije u rodičů. V poměrně luxusním domě na adrese [REDAKCE] Má zde samostatné prostory, takže není velké riziko, že by obtěžoval výkonem trestu rodinu. Jeho obydlí umožňuje výkon elektronické kontroly formou tzv. elektronických náramků. Obžalovaný je, podle zprávy Probační a mediační služby Tábor, v zásadě motivován trest vykonat, neboť jen tak se může vyhnout vězení. Rezolutní podmínkou smysluplnosti tohoto trestu je však podle zprávy stanovení povinnosti podrobit se proti toxikomanické ambulantní léčbě. Dále pak povinnost podstupovat namátkové testy na přítomnost omamných a psychotropních látek v jeho organismu a zdržet se v průběhu výkonu trestu požívání drog.

8. Soud na logiku stanoviska probační služby přistoupil. Uložil obžalovanému [REDAKCE] trest domácího vězení, svoji výměrou nijak mírný, v trvání šestnáct měsíců. Soud musel totiž při určení výměry trestu vzít v úvahu, že ukládal trest souhrnný. Obžalovaný tedy nevykoná trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin, který mu byl uložen ve věci Okresního soudu v Táboře sp. zn. 1T 50/2019. Zhruba stejný trest, s ohledem na trestní sazbu 1 až 5 let odnětí svobody, by jej očekával v případě, že by mu byl ukládán nepodmíněný trest. Je však třeba vzít v úvahu, že zákon neumožňuje podmíněně upustit od výkonu zbytku trestu domácího vězení po výkonu jeho poloviny, jak je tomu v případě nepodmíněného trestu. Elektronický monitoring je pak bezpečnou zárukou toho, že obžalovaný nebude moci trest bez následků mařit. Povinnost zdržovat se v místě bydliště stanovil soud podle návrhu probační úřednice na čl. 49 spisu. Obžalovaný je od léta 2020 veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, nepobírá žádné dávky. Pracuje tzv. „brigádně“, tj. na černo Z pohledu soudu je nutné, aby si našel stálou práci. Jednak proto, aby nebyl přítěží rodičům a aby si osvoжил žádoucí sociální návyky. Dále i proto, že mu byla uložena povinnost v průběhu výkonu trestu uhradit Oborové zdravotní pojišťovně podle svých sil škodu trestným činem způsobenou.

9. Výrok o trestu soud – postupem podle § 60 odst. 5 trestního zákoníku - doplnil sadou povinností a omezení zcela v souladu s návrhem probační služby. Obžalovaný [redacted] je po právní moci povinen podrobit se po nezbytně nutnou domu ambulantní léčbě. Soud je přesvědčen, že je zapotřebí, aby obžalovaný využil „klauzury“ v podobě domácího vězení k vnitřní hodnotové proměně. Revidoval svůj dosavadní sebedestruktivní způsob života. Připustil si škodlivost užívání pervitinu a tím eliminoval riziko dalšího střetu se zákonem. K tomu mu může pomoci – vnějším tlakem, tedy hrozbou vězení - uložená povinnost abstinovat od drog, což bude kontrolováno namátkovým testováním. **V případě, že obžalovaný poruší sjednané podmínky výkonu trestu domácího vězení, bude mařit výkon tohoto trestu nebo nedodrží přiměřené povinnosti a omezení, riskuje přeměnu trestu na trest vězení. Každý den nevykonaného trestu domácího vězení mu bude přeměněn na jeden den odnětí svobody.**

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do o s m i dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **t ř e c h** vyhotoveních.

Tábor 23. října 2020

Mgr. Martin Prokop v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

